

prima instanță: G. Bîrsan

nr. 2rac-7/17

instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Toderaș, A. Albu

DECIZIE

08 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Vrabii V.V.”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” împotriva Întreprinderii Individuale „Vrabii V.V.” cu privire la încasarea plății de arendă și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Individuală „Vrabii V.V.”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu și menținută hotărârea primei instanțe prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 15 iulie 2015, SRL „Nectar Auriu” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Vrabii V.V.” cu privire la încasarea plății de arendă a terenului agricol, rezilierea contractului de arendă și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 29 august 2005, între Sovhozul apicol de reproducție „Nectar”, în calitate de arendator și ÎI „Vrabii V.V.”, în calitate de arendaș, a fost încheiat contractul de arendă a terenurilor cu destinație agricolă cu suprafața totală de 45,89 ha situate în comuna Hlinaia, r-nul Edineț.

Explică că potrivit actului de predare-primire semnat de părți la data de 12 iunie 2005, terenul a fost transmis în arendă pe o perioadă de 25 ani.

Menționează că plata de arendă anuală a fost stabilită în mărime de 35076,44 lei, iar prin anexa nr. 2 din 01 ianuarie 2007 a contractului de arendă plata de arendă anuală a fost stabilită în mărime de 52 615,27 lei.

Mai indică reclamantul că prin contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Întreprinderea de Stat Sovhozul apicol de reproducție „Nectar” a fost procurată de SRL „Catărvăi”.

Indică că la data de 30 decembrie 2013, Sovhozul apicol de reproducție „Nectar”, în urma reorganizării a devenit „Nectar Auriu” și este succesor în drepturi al întreprinderii reorganizate.

Remarcă că la data de 09 februarie 2015, în adresa ÎI „Vrabii V.V.” a fost expediată o pretenție prin care s-a solicitat achitarea restanțelor pentru plata la arenda terenului pentru anii 2013-2014, la care nu a primit niciun răspuns.

Evidențiază că la moment datoria ÎI „Vrabii V.V.” față de SRL „Nectar Auriu” constituie 111402,81 lei, dintre care 58787,54 lei datoria confirmată prin actul de verificare la data de 24 decembrie 2013 și 52615,27 lei plata de arendă, devenită scadentă la data de 01 noiembrie 2014.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul ÎI „Vrabii V.V.” în beneficiul SRL „Nectar Auriu” datoria în sumă de 111402,81 lei, a cheltuielilor de judecată.

La 29 octombrie 2015, SRL „Nectar Auriu” a depus cerere suplimentară și de concretizare a cerințelor, prin care suplimentar a indicat că la înaintarea acțiunii nu s-a ținut cont că până la examinarea cauzei este pe finalizare și anul agricol 2015, astfel, consideră că necesită a fi încasată plata de arendă și pentru anul 2015 în sumă de 52615,27 lei.

Notează că ultima achitare pentru arenda terenului pârâțul a efectuat-o la 12 decembrie 2011, cu inscripția plata arendei pentru anul 2011.

Astfel, pârâțul nu a achitat plata pentru arendă începând cu anul 2012, datoria la plata pentru arenda terenului agricol de 45,89 ha s-a acumulat pentru o perioadă de 4 ani și constituie sumă de 210461 lei.

În opinia reclamantului, ÎI „Vrabii V.V.” intenționat și cu rea voință nu execută obligațiile de plata pentru arenda terenului agricol.

În acest context, notează că potrivit art. 14 alin. (1) lit. (e) din Legea cu privire la arendă, contractul de arendă se reziliază dacă arendașul n-a achitat plata pentru arendă în decursul a 3 luni de la data expirării termenului prevăzut în contract.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 911, 921, Cod civil, art. 6, 13, 14 din Legea cu privire la arenda în agricultură.

Solicită încasarea plății de arendă a terenului agricol cu suprafața de 45,89 ha pentru anii 2012 - 2015 în sumă de 210461 lei cu rezilierea contractului de arendă în agricultură încheiat la 29 august 2005 și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea Judecătoriei Edineț din 08 februarie 2016, a fost scos de pe rol capătul de cerere înaintat de SRL „Nectar Auriu” împotriva ÎI „Vrabii V.V.” cu privire la rezilierea contractului de arendă în agricultură încheiat la 29 august 2005 între arendatorul SRL „Nectar Auriu” și arendașul ÎI „Vrabii V.V.” a terenului agricol cu suprafața de 45,89 ha, situat în extravilanul satului Hlinaia, r-nul Edineț cu nr. cadastral 4135104.182.

Prin hotărârea Judecătoriei Edineț din 08 februarie 2016, acțiunea a fost admisă parțial, a fost încasat din contul ÎI „Vrabii V.V.” în beneficiul SRL „Nectar Auriu” datoria în mărime de 164018,08 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4920,54 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016, a fost respins apelul declarat de ÎI „Vrabii V.V.” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 10 octombrie 2016, ÎI „Vrabii V.V.”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o ilegală.

Obiectează că instanța de fond eronat a constatat că SRL „Nectar Auriu” este posesor legal al terenurilor, invocând în acest sens prevederile art. 307 alin. (1) și art. 310 alin. (1) Cod civil, care stipulează că posesorul de bună-credință este considerat anume persoana ce posedă legitim sau persoana care posedă bunul în baza unui just titlu, poziție menținută și de instanța de apel cu care, la fel, nu este de acord.

Mai consideră că eronat de către instanțele de judecată s-a constatat și faptul că la predarea întreprinderii către cumpărător, care se efectuează în baza actului de predare, au fost indicate date despre terenul cu suprafața de 45,89 ha.

Indică recurentul că prevederile art. 817 alin. (1) și (3) Cod civil nu sunt aplicabile la caz, deoarece în datele indicate despre bunurile predate de Întreprinderea de Stat Sovhozul apicol de producție „Nectar” nu se regăsește bunul imobil terenul cu destinație agricolă cu suprafața de 45,89 ha situat în sat Hlinaia, r-nul Edineț, care ar fi fost predat SRL „Nectar Auriu”.

Subliniază că în cadrul examinării litigiului SRL „Nectar Auriu” n-a prezentat nicio probă care ar confirma faptul că are în proprietate, posesie sau folosință terenul cu suprafața totală de 45,89 ha situat în sat. Hlinaia, r-nul Edineț.

Explică că contractul de arendă este încheiat între Sovhozul apicol de producție „Nectar” având calitatea de arendator și ÎI „Vrăbii V.V.” calitate de arendaș, iar pretențiile reclamantului „Nectar Auriu” privind încasarea plății de arendă a terenului nu au temei juridic. SRL „Nectar Auriu” nu poate fi considerată ca una din părți la contractul de arenda din data de 29 august 2005, terenul cu numărul cadastral 4135104182 cu destinație agricolă, cu suprafața de 45,89 ha situat în sat. Hlinaia, r-nul Edineț, deoarece nu este proprietar și nu are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra terenului nominalizat, intimatul nici nu a succedat în drepturile arendatorului Sovhozul apicol de reproducție „Nectar” asupra terenului cu suprafața de 45,89 ha.

Consideră că potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 09 ianuarie 2014, bunurile Complexului patrimonial unic al cărui proprietar este SRL „Nectar Auriu” sunt amplasate pe adresa str. V. Cupcea 6, or. Edineț, prin urmare intimatul nu are nicio atribuție la bunurile ce nu-i aparțin și pe care nu le are în proprietate.

Sușține că potrivit planului cadastral eliberat la data de 03 noiembrie 2010 de către ÎS „Cadastru” Oficiul Cadastral Teritorial Edineț sunt indicate bunurile amplasate pe str. V. Cupcea 6 or. Edineț.

Sușține că terenul dat în arendă este proprietatea statului, iar SRL „Nectar Auriu” nu poate obține beneficii de pe bunurile statului.

Afirmă că plata pentru arenda terenului agricol a fost achitată suma de 85845,22 lei, fapt confirmat prin chitanța nr. 616 și factura nr. 2301672 din 15 august 2016.

Explică că arendașul nu s-a eschivat de la plata pentru arenda terenului agricol, și-a onorat obligațiile sale contractuale, iar temei de a fi încasată de două ori plata pentru arenda a aceluiași teren de la aceeași persoană nu există

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la data de 28 septembrie 2016, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 178), recepționată de către recurent la 06 octombrie 2016, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 181).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul cu casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) CPC instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

După cum rezultă din materialele pricinii, înaintând acțiunea în judecată împotriva ÎI „Vrabii V.V.”, cu ulterioarele concretizări, SRL „Nectar Auriu” a solicitat încasarea din contul ÎI „Vrabii V.V.” plata de arendă a terenului agricol cu suprafața de 45,89 ha pentru anii 2012-2015 în sumă de 210461 lei și a cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză prima instanță, prin hotărârea din 08 februarie 2016 a admis parțial acțiunea și a încasat din contul ÎI „Vrabii V.V.” în beneficiul SRL „Nectar Auriu” datoria în mărime de 164018,08 lei și cheltuieli de judecată în sumă de 4920,54 lei, în rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată, soluție menținută și de instanța de apel.

În susținerea rezolvării date instanțele de judecată ierarhic inferioare, cu referire la prevederile art. 512 și art. 572 Cod civil, au reținut că între părți a apărut un raport obligațional, prin care arendatorul Sovhozul Apicol de Reproducție „Nectar”, (succesorul în drepturi SRL „Nectar Auriu”) a dat în arendă terenul cu destinație agricolă situat în satul Hlinaia, r-nul Edineț, pe o durată de 25 ani, iar arendașul ÎI „Vrabii V.V.” urma să primească, să exploateze terenul respectiv și să achite prețul stabilit în contract.

Totodată, instanțele de judecată ierarhic inferioare au conchis că datoria ÎI „Vrabii V.V.” față de SRL „Nectar Auriu” la situația din 24 decembrie 2013, precum și datoria pentru anii 2014-2015, constituie suma de 164018,08 lei.

Instanța de recurs constată, însă, că instanțele de judecată ierarhic inferioare la adoptarea hotărârilor sale au interpretat eronat normele de drept material și au dat o apreciere greșită materialului probator anexat la dosar, fapt ce a dus la soluționarea greșită a pricinii.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs va reține prevederile art. 512 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Iar potrivit dispozițiilor art. 911 alin. (1) Cod civil, arenda este contractul încheiat între o parte – proprietar, uzufructuar sau un alt posesor legal de terenuri și de alte bunuri agricole (arendator) – și altă parte (arendaș) cu privire la exploatarea acestora pe o durată determinată și la un preț stabilit de părți.

Raportând la caz aceste prevederi legale, Colegiul civil relevă că materialele pricinii denotă cu certitudine că într-adevăr, în baza contractului de arendă a terenului din 29 august 2005, încheiat între Sovhozul Apicol de Reproducție „Nectar”, în calitate de arendator și ÎI „Vrabii V.V.”, în calitate de arendaș, a fost dat în arendă ÎI „Vrabii V.V.” terenul cu destinație agricolă cu suprafața totală de 45,89 ha, situat în satul Hlinaia, r-nul Edineț, ce urma a fi exploatat pe un termen de 25 ani și achitat prețul stabilit în contract, până la 01 noiembrie a fiecărui an, în sumă de 35076,44 (f. d. 38).

Potrivit anexei la contractul de arendă a terenurilor nr. 2 din 01 ianuarie 2007, în conformitate cu modificările operate în Legea nr. 1308 din 25 iulie 1997 privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, tariful pentru calcularea prețului normativ al pământului pentru unitate grad-hectar, începând cu 08 septembrie 2006 a fost restabilit la nivelul de 434,3 lei, suma stabilită pentru arenda terenului, fiind de 52615,27 lei (f. d. 42).

În speță se mai constată că la 09 ianuarie 2014, între Agenția Proprietății Publice, în calitate de vânzător și SC „Cătărvăi” SRL, în calitate de cumpărător a fost încheiat contractul nr. 71 de vânzare-cumpărare, ca obiect având complexul patrimonial unic – Întreprinderea de Stat Sovhozul Apicol de Reproducție „Nectar” (f. d. 11-14).

Conform Statutului SRL „Nectar Auriu”, fondator al societății este SC „Cătărvăi” SRL, care a constituit Societatea cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” ca rezultat al reorganizării prin transformare a Sovhozului Apicol de Reproducție „Nectar”, în conformitate cu contractul de vânzare-cumpărare al complexului patrimonial unic – Întreprinderea de Stat Sovhozul Apicol de Reproducție „Nectar” din 09 ianuarie 2014 și este succesor în drepturi al tuturor drepturilor și obligațiilor Sovhozului Apicol de Reproducție „Nectar” conform actului de primire-predare din 14 septembrie 2014 (f. d. 15-21).

Ulterior, la data de 24 noiembrie 2014, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat, în Registrul de Stat al persoanelor juridice a fost înregistrată SRL „Nectar Auriu”, modul de constituire - reorganizare prin transformare, succesor a

drepturilor și obligațiilor persoanei juridice reorganizate conform actului de predare-primire din 14 septembrie 2014 (f. d. 23).

Sub acest aspect, instanța de recurs notează ca lipsită de suport soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la admiterea integrală a acțiunii și încasarea de la ÎI „Vrabii V.V.” în beneficiul SRL „Nectar Auriu” a datoriei la arendă în mărime de 164018,08 lei, ca temei reținând contractul de vânzare-cumpărare nr. 71 din 09 ianuarie 2014, cât și Statutului SRL „Nectar Auriu” din care rezultă că SRL „Nectar Auriu” este succesor în drepturi al tuturor drepturilor și obligațiilor Sovhozului Apicol de Reproducere „Nectar”.

Or, este indubitabil că terenul cu destinație agricolă cu suprafața totală de 45,89 ha nu face obiectul contractului de vânzare-cumpărare din 09 ianuarie 2014, obiect al contractului dat fiind complexul patrimonial unic – Întreprinderea de Stat Sovhozul Apicol de Reproducere „Nectar”.

Se va menționa că terenul menționat nu face parte nici din complexul patrimonial unic - Întreprinderea de Stat Sovhozului Apicol de Reproducere „Nectar”, fiind cert că acesta constituie proprietatea Republicii Moldova și a fost transmis sovhozului „Nectar” din raionul Edineț, prin Hotărârea Guvernului nr. 714 din 21 decembrie 1991, *pentru folosire în scopuri agricole*.

Iar conform dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 198 din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură, terenurile agricole proprietate publică se dau în arendă de către Guvern sau de către autoritățile administrației publice locale, în limitele competenței și în condițiile legislației în vigoare.

Important, la acest segment, este de menționat că actele cauzei atestă cu certitudine și faptul că la 05 decembrie 2014, între Colegiul de Zootehnie și Medicină Veterinară din Brătușeni în calitate de arendator și ÎI „Vrabii V.V.” în calitate de arendaș, a fost semnat acordul adițional la contractul nr. 09/5G-14 din 29 august 2005, prin care a fost modificat punctului 6 din contractul nr. 9/5G din 29 august 2005 și anume: plata anuală pentru arendă a terenului agricol cu nr. cadastral 4135104.182 cu suprafața de 48,7521 ha, va constitui 79932, 49 lei și că orice modificare aplicată prin acordul în cauză este obligatorie pentru fiecare parte din contract, celelalte modificări rămânând a fi obligatorii pentru părți în continuare (f. d. 197).

Drept urmare, instanța de recurs relevă că, chiar dacă Statutul SRL „Nectar Auriu” prevede că societatea este succesor în drepturi al tuturor drepturilor și obligațiilor Sovhozului Apicol de Reproducere „Nectar”, aceste drepturi sunt condiționate de contractul de vânzare-cumpărare, care are ca obiect doar complexul patrimonial unic – Întreprinderea de Stat Sovhozul Apicol de Reproducere „Nectar” din 09 ianuarie 2014 și actului de primire-predare din 14 septembrie 2014, întocmit în temeiul contractului menționat.

Astfel fiind, se constată că SRL „Nectar Auriu” nu a prezentat probe pertinente și admisibile ce ar confirma dreptul de proprietate, posesie sau folosință asupra terenului cu suprafața de 45,89 ha, situat în satul Hlinaia r-nul Edineț, pentru a solicita de la ÎI „Vrabii V.V.” plata pentru arendă, în baza contractului nr. 9/5G din 29 august 2005, pentru perioada ulterioară încheierii contractului de

vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic – Întreprinderea de Stat Sovhozului Apicol de Reproducție „Nectar” din 09 ianuarie 2014.

În același timp, instanța de recurs reține că conform actului de verificare reciprocă dintre Întreprinderea de Stat Sovhozul Apicol de Reproducție „Nectar” și ÎI „Vrabii V.V.”, la data de 24 decembrie 2013 ÎI „Vrabii V.V.” a fost confirmată datoria în mărime de 58787,54 lei, actul dat fiind semnat și de administratorul SC „Cătărvăi” SRL (f. d. 36).

Conform art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil, care reglementează condițiile generale de executare a obligațiilor, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit.

Prin prisma normei de drept citate, instanța de recurs conchide că pe parcursul examinării cauzei ÎI „Vrabii V.V.” nu a prezentat probe care ar demonstra faptul achitării datoriei în mărime de 58787,54 lei, confirmată prin actul de verificare reciprocă din 24 decembrie 2013, ca consecință, cererea de chemare în judecată în partea încasării acestei sume urmează a fi admisă.

Or, probele prezentate de către recurent, precum factura fiscală nr. 2301672 din 15 august 2016 și chitanța la dispoziția de încasare nr. 616 (f. d. 199-200), care indică că ÎI „Vrabii V.V.” a achitat la 15 august 2016 plata la arendă în mărime de 85845,22 lei, denotă cu certitudine că achitarea dată a fost efectuată în beneficiul Colegiului de Zootehnie și Medicină Veterinară din Brătușeni.

Conform art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Raportând la caz aceste prevederi legale, având la bază pretențiile admise din acțiune, instanța de recurs consideră necesar de a încasa de la ÎI „Vrabii V.V.” în beneficiul SRL „Nectar Auriu” cheltuielile de judecată, formate din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată, confirmate prin ordinul de plată nr. 15 din 20 iulie 2015 (f. d. 54) și ordinul de plată nr. 02 din 29 octombrie 2015 (f. d. 78), proporțional părții admise din pretenții, în mărime de 3249 lei.

În ceea ce ține de cerința SRL „Nectar Auriu” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată sub formă de asistență juridică instanța de recurs o va respinge ca neîntemeiată, or, la materialele cauzei nu au fost prezentate probe care ar confirma aceste cheltuieli.

Față de cele ce preced și reieșind din faptul că circumstanțele pricinii au fost constatate pe deplin de instanțele de judecată, verificarea suplimentară a cărorva dovezi nefiind necesară, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de ÎI „Vrabii V.V.”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odorescu, de a casa decizia Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016 și hotărârea Judecătoriei Edineț din 08 februarie 2016 și a emite o nouă hotărâre, prin care a admite acțiunea parțial, a încasa din contul ÎI „Vrabii V.V.” în beneficiul SRL „Nectar Auriu”

suma de 58787, 54 lei cu titlu de datorie și 3249 lei cu titlu de cheltuieli de judecată achitate ca taxă de stat. În rest, de a respinge acțiunea ca neîntemeiată.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b), art. 445 alin. (3) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Vrabii V.V.”, reprezentată de avocatul Ghenadie Odobescu.

Se casează integral decizia Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Edineț din 08 februarie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” împotriva Întreprinderii Individuale „Vrabii V.V.” cu privire la încasarea plății de arendă și încasarea cheltuielilor de judecată și se emite o hotărâre nouă prin care:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” împotriva Întreprinderii Individuale „Vrabii V.V.” cu privire la încasarea plății de arendă și încasarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează din contul Întreprinderii Individuale „Vrabii V.V.” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” datoria în sumă de 58787,54 (cincizeci și opt mii șapte sute optzeci și șapte) lei.

Se încasează din contul Întreprinderii Individuale „Vrabii V.V.” în beneficiul Societății cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” suma de 3249 (trei mii două sute patruzeci și nouă) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată pentru achitarea taxei de stat.

În rest, cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Nectar Auriu” se respinge, ca neîntemeiată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu